

Imperatiuū esse potest. Ideo autē pluraliter ex-
tulit, quod πάσις collectiuum nomen sit. Πά-
σανα.] Pauson pictor Atheniensis fuit extre-
mæ inopiæ, quem propterea fingit auxiliij gra-
tia, vt commensalem à Peniā vocari. Nota
vsque adeo fuit huius, non dicam paupertas,
sed mendicitas, vt prouerbio dederit locum,
Πάσανος παχότερος, Pausone mendicior. κά-
λει. Etiam si potest imperatiuum esse, vt κλύετε,
tamen meo iudicio indicatiuum est, dicuntur
enim hæc à Chremylo non Peniæ, sed Blepsi-
demo. Iam, eius quem alloquimur, per tertiam
quàm per secundam personam, maior est de-
ritio. Εύαστον] idem quod εύαστος est, nisi
quod illud Atticum, hoc commune. Πάθω]
à πάχω est subiunctiuum. Quid patiar? quis
tandem futurus est rerum mearum exitus? Quo
me vertam? ἔρρε. ἔρρω & φθείρομαι idem signifi-
cāt. Expressior fit verbi significatio cum dicitur
ἔρρ' ἐς κόρακας. Propterea cū antea sine verbo di-

Axit, εἰς κόρακας, hoc verbum subaudiendum fuit:
Εἶμι.] Penia non habet rationem eorum quæ à
Chremylo dicuntur, solum intentā est in gemitū.
Quare post illa, τί πάθω τλήμων subdit, εἶμι δὲ
πρὸς γῆς, εἶμι præsens est verbum quod quo-
niam futurum non habet satis vsitatum, id-
circo futuri loco ponitur. Ποῖ γῆς.] Perinde
fuisset, si genitiuum γῆς omisisset, nisi quod
inest in hoc dicendi genere affectus quidam
maior. Antea Blepsidemus sic dixit Chremy-
Blo, ἦμισα πάντων. μέλλειν, cunctari, βραδύ-
νειν. Cum hæc dicuntur, Chremylus Peniam
aliqua corporis parte prehensam, propellit,
& vrget. ἀνύειν. Magis placet alijs ἀνύτειν, vel
Atticè geminato τὶ ἀνύτειν, ire properè &
festinanter quò instituisti. μεταπέμψασθον. post
hæc verba Penia sensim ab his discedit. Quo
autem longius abit, eò altius illi verba faciunt
abeunt.

Πε. Η* μὴ εἰμὶς γ' ἐπ' ἐνταυτοῖς
Μεταπέμψασθον.
Χρ. Τότε νοσήσεις· νῦν ὃ φθείρου.
Κρεῖττον γὰρ μοι πλεῖστον ὄστιν·
Σὲ δ' ἔχον κλάειν μακρὰ πῶ κεφαλῶν.
Βλ. Νῆ Δί' ἔγωγ' οὐκ ἐδέλω πλεῖστον
Εὐωχέεισθαι μὲ τῆς πάθων,
Τῆς τε γυναικός, καὶ λουσάμενος
Λιπαρὸς χροσῶν ἐκ βαλανείας,
Τῶν χειροτεχνῶν,
Καὶ τῆς πνίγας κατὰ παρδέν.

P A. Certè illud tempus erit, quò me
Reuocetis vos.
CH. Redibis tunc iam perdaris.
Nam præstat nunc ditari me:
Te verò caput deslere tuum.
BL. Per Ionem ego nunc volo ditatus
D Potare inter pueros, & cum
Coniuge: dein postquam lauero me;
Bene curata pelle reuersus,
Contra artifices
Et pauperiem undique pedam.

Σχόλια. Τότε νοσήσεις.] ὅτε μεταπέμψασθαι.
ἐν ἡθέραι δὲ καὶ τοῦτο. Κλάειν μακρὰ πῶ κεφαλῶν.]
λέγει τὸ πλοῦτον, ἢ οὐθὲν λέγειν. ἀλλὰ κατὰ κλάσειν
ὄλον τὸ σῶμα καὶ σεαυτῶν. ἀττικὸν τὸ χῆμα.

B I S E T V S. Εὐωχέεισθαι] Ἀθήναιος ἐν πρῶτῃ βιβλίῳ.
τῶν δὲ εὐωχίας ἐκπλοῦτον, οὐκ ἀπὸ τῆς ὀχῆς, ὅστις προ-
φή, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κατὰ ταῦτας εὐ ἔχειν. εὐωχέεισθαι τοί-
νω, τὸ καλῶς, καὶ εὐ στείδειν, καὶ δὲ τοῦτο εὐ ἔχειν.
οἱ δὲ τὸ εὐωχέεισθαι λέγουσιν ἔδ, τὸ εὐφραίνεσθαι ἐν τῇ
τραπέζῃ.

GERARDVS. Μακρὰ.] adiectiuum neu-
trum plurale pro aduerbio diu, εἰς μακρὰν ἡ-
μέραν, in multos dies. πῶ κεφαλῶν. Subau-
diunt τὸ πλοῦτον, ferientem præ dolore. Possis
subaudire ξουῦτον scalpentem & fricantem. Ij
quos pœnitet, quique de mutando instituto
secum agitant, solent caput scabere, cogita-
bundi. A vero fortasse non abest si πῶ κεφα-
λῶν per synecdochen ponas, plorare tuum
caput, id est, te, & miseram tuam conditio-
nem. νῆ Δία scilicet κρεῖττον ὄστι πλουτέιν. con-
firmat sententiam Chremyli. λουσάμενος. De

more Priscorum ante mensam & conuiuium
balnea ingredientium. Post lotionem autem
oleo ungebantur, nam balneorum æstus po-
Eros aperit, in quos ne penetret externus, &
frigidior aët, oleum adhibebant, quo non so-
lum pori occupabantur, sed & nerui refocilla-
bantur.

Σχόλια. Τὸ λιπαρὸς.] ἢ ἀντὶ τοῦ τρυφήλος
νοπέον. ἢ διότι ἔθος ἴσθαι τοῖς παλαίοις μετὰ τὸ λελού-
σθαι, εἰλαφὸν διόλου τοῦ σώματος ἀλείφεισθαι. ἵνα οἱ
πόροι ὑπὸ θέρμης ἀνεωχθέντες, κλεισθῶσιν ὑπὸ τοῦ
εἰλαφου ὑπερπλωματινοῦ ὄντος, καὶ μὴ δέξονται αἶρα ἐν-
τοθεν.

GERARDVS. Χειροτεχνῶν.] Meminit eo-
rum quæ Penia elatior visa est illic dicere, ἐγὼ
γὰρ τὸν χειροτέχνῳ, ὡσπερ δέσσονα, &c. vbi arro-
ganter dixit homines multum sibi & artifici-
bus, quibus imperitabat debere. κατὰ πέρδειν,
πέρδειν κατὰ τῆς χειροτεχνῶν, oppedere, & ven-
tris crepitus ædere in opifices, & Peniam,
quò non aliud est maius signum contem-
Gptus.